

Published on www.bilvavi.net

[Home](#) > נושאים בפרשה_016_בשלח.תשעח

נושאים בפרשה_016_בשלח.תשעח

בשלח - שליחות

המושג לשלח, יש בו דבר והיפוכו. מחד ויהי בשלח פרעה, שילחם מעליו באופן של "כלה גרש יגרש אתכם", מעין גט שלוחין "ושלחה מביתו". וזהו שילוחין של הפרדות. מאידך יש לשלח בבחינת שליחות, ידא אריכתא של המשלח, ודייקא זו אינה הפרדות, אלא להיפך, חיבור השליח למשלח שפועל מכה המשלח ונעשה ידו כידו. ומדרגה זו בעומק נקראת "שלוחי מצוה". ובפשוטו שלוחי מצוה הוא ההולך לדבר מצוה במצות קונו. אולם בעומק, מצוה נקראת מצוה מלשון צוואת כידוע. וזהו שלוחי מצוה, שליח שענינו צוואת חיבור והתקשרות, ולא שילוחין של גט, מגרשה מביתו.

יותר על כן [ישנה הדרגה של] שליח ציבור, שמאחד ומצרף את הציבור. שהרי מתחלה היו כאן עשרה בני אדם וכאשר עשו האחד לשליח ציבור, הוא "צובר" ומצרף את כל העשרה לאחד. ואזי נגלה ביתר שאת ויתר עז, "עשרה שכינה ביניהם". ולהיפך "אין שליח לדבר עבירה", כי עבירה נקראת עבירה מלשון "תרי עברי דנהרא" כידוע. מלשון מעבר לנהר, דבר נפרד ומובדל.

ושליחות של התקשרות, של ידא אריכתא, מהותה שלוחי מצוה כנ"ל - צוואת. ולכך אין שליח לדבר עבירה - מעבר לנהר, פרוד. כי זה היפך מהות של שליחות של אחדות. ומעין כך טעם הדבר שאין שליחות לעכו"ם (ב"מ ע"א), כי ישראל שורשם אחד אלא שבענפים נראה כנפרדות. והשליחות מחזירה לשורש, אחדות. אולם עכו"ם, שורש הויתם "עלמא דפירודא", נפרדות, ואינם מאוחדים בשורשם, אלא מצה ומריבה חל בשורשם, ולפיכך אין אחדות אמת גם בענפים, ואשר על כן אין שליחות לעכו"ם, כי אין להם צוואת.

ועומק אור השליחות של קדושה, שליחות מצוה, מתגלה במצות "שילוח הקן", "שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך", שמצד האם מתגלה שילוח, מעין "ושלחה מביתו", אולם בבנים מתגלה ואת "הבנים תקח לך", חיבור וצירוף. ולפיכך "האומר על קן ציפור יגיעו רחמין משתקין אותו", שנראה כגזירה, חיתוך, ואינו אלא רחמים. שגם בשילוח מלשון נפרדות, פנימיות רחמים, מלשון רחם האם ששם הצירוף המוחלט שעובר ירך אמו ומצורף לאמו. ובזה מאיר אור השילוח של צוואת גם בשילוח של נפרדות. ולפיכך אור הפנימיות של השליחות הוא אור של אחדות, שהוא אור התיקון, כי שורש כל קלקול הבריאה, הוא שבירה, פרוד. לקיחת הויה אחת והעמדתה בחלקים חלקים. ולכך בשליחות שכל ענינה אחדות אמרין (כתובות פה ע"א ועוד) "לתקוני שדרתיך ולא לעוותי", כי מהות אור השליחות אור של אחדות, אור של תיקון, ולא קלקול כנ"ל.

ובפנימיות הבריאה, כל הבריאה כולה אינה אלא שליח של דבר ה' כמ"ש (ב"ר י, ח) 'בכל הקב"ה עושה שליחותו, אפילו ע"י נחש, אפילו ע"י יתוש, אפילו ע"י צפרדע'. ואזי מתגלה שכל הבריאה כולה אינה אלא שליח של דבר ה', וכאשר דבר זה יתגלה יתאחדו כל הבריאה כולה במדרגת ישראל. כי השתא רק בישראל יש שליחות שמצרפת את כל ישראל כאחד כמ"ש (קדושין מא ע"א) מנין ששלוחו של אדם כמותו שנאמר "ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל" וכי כל הקהל כולן שוחטין וכו'. והרי שע"י שליחות מצטרפים "כל קהל עדת ישראל". אולם לעת"ל שיתגלה בפועל לעין כל "שבכל הקב"ה עושה שליחותו", בכל דייקא, אזי יתאחדו כל הנבראים כולם, כמ"ש ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.

- [\[נושאים בפרשה 1\]](#)

Show featured image:

0

Source: <http://bilvavi.net/shiur/נושאים-בפרשה016בשלחתשעה>

Links

[1] <http://bilvavi.net/parsha.summary>